

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 772/2020
16.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Слободана Миловановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 80/13 од 04.09.2019.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1061/19 од 27.11.2019.године, у седници већа одржаној дана 16.09.2020.године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Слободана Миловановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 80/13 од 04.09.2019.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1061/19 од 27.11.2019.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 80/13 од 04.09.2019.године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору.

Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности - забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од једне године од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећени је упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1061/19 од 27.11.2019.године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Шапцу у делу одлуке о казни и мери безбедности, преиначена је пресуда Вишег суда у Шапцу К 80/13 од 04.09.2019.године, па је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци, у

коју казну му је урачунато време проведено у притвору и истовремено је према окривљеном изречена мера безбедности – забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од две године, од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајање мере, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у преосталом непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Слободан Миловановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је суд правноснажном пресудом прекорачио оптужбу јер је, уместо како је то наведено у оптужници „...дошла до десне ивице коловоза...“, у правноснажној пресуди наведено „...кретала ка десној ивици коловоза...“ и на тај начин је према наводима захтева првостепени суд прекорачио оптужбу и увећао криминалну количину чињеничног описа кривичног дела и окривљеног огласио кривим за ту увећану криминалну количину.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Дакле, из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

По налажењу Врховног касационог суда, побијаном правноснажном пресудом није прекорачена оптужба, односно није повређен ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног АА. Ово, имајући у виду да су битна обележја бића кривичног дела иста и у оптужном акту јавног тужиоца и у изреци пресуде, односно да постоји истоветност чињеничног описа радње извршења предметног кривичног дела из изреке пресуде са чињеничним описом радње дела датог у оптужном акту јавног тужиоца. У правноснажној пресуди је прецизиран начин

кретања пешака чиме није увећана криминална количина, па се самим тим не може радити ни о прекорачењу оптужбе. Имајући у виду напред наведено, као неосновани су оцењени наводи браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Слободана Миловановића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

**За председника већа-судија,
Веско Крстајић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић